Downloaden | Afdrukken

Jezus, ons paaslam!

Bemoediging van de week aflevering 360

Vrijdagmiddag 19 april, 2019

Lieve mensen

Onbegrijpelijke wegen

Vandaag wil ik met je stilstaan bij hoe wij omgaan met situaties waar we soms niets van begrijpen, bij wat ons overkomt of zelfs wat God van ons lijkt te vragen. Sommigen van ons zitten zelfs een heel leven lang, met vragen waar geen antwoord op lijkt te zijn. Onbegrijpelijke wegen. Laten we daar samen over nadenken... Goede Vrijdag is zo'n onbegrijpelijke weg van God.

Niet kunnen begrijpen, dat zie je terug bij wonderen van genezing: soms word je genezen van het één, maar het ander moet je blijven dragen. Soms krijg je overduidelijk een belofte van God, maar je ziet het tegendeel gebeuren. Bij al die onbegrijpelijke wegen is de belangrijkste vraag: en nu... *hoe wandel je verder mee* met de Heer, op dat onbegrijpelijk pad in je geloof?

Ik neem je graag mee naar een geweldig diep en leerzaam voorbeeld uit de Bijbel. God vraagt Abraham zijn zoon te offeren. Het kind van de belofte nota bene!

Isaac is op dat moment een jaar of 38! (God doet niet aan kinderoffers!)

Abraham vertrouwde God en ging op pad... Niemand begreep die twee mannen die de berg opliepen. Alles leek erop dat ze een offer wilden brengen, maar er was geen offerlam. Zelfs Isaac vraagt dit aan zijn vader, en hij krijgt een mager antwoord: God zal voorzien.

Hoe vaak begrijpen ook wij de loop der dingen niet. We moeten iets offeren, maar het lijkt ons allemaal erg onlogisch toe. We hebben zeker geen zinnig antwoord op vragen vanuit een kritische omgeving. God zal voorzien... Blijf dat maar eens geloven als je bovenop die berg gevraagd wordt, door je vader, om nu op het offerblok te gaan liggen, zodat hij je kan vastbinden... Hoelang heeft Isaac nog kunnen geloven: God zal voorzien... Hij zag alleen het afschuwelijke tegendeel!

Isaac. En toch moet Isaac wel actief meegewerkt hebben. Hij was inmiddels een krachtige man geworden die zijn oude vader makkelijk de baas had kunnen zijn. Hij had weerstand kunnen bieden, maar Isaac deed dat niet. Hij vertrouwde zijn vader en zijn vader vertrouwde op zijn God!

Isaac legde zichzelf op het offerblok neer... Hij liet dat dodelijke mes op zich afkomen... Kijk er eens goed naar: is dit nog het offer van Abraham, of is het nu inmiddels een offer van Isaac geworden?

Of... en kijk eens omhoog: of is dit het offer van God zelf?

Want alles wat hier op de berg Moria gebeurt, verwijst zo duidelijk naar die wonderlijke wandeling die Vader God en Zoon Jezus eens zullen maken. Als het zal gaan om het offer dat de wereld redding gaat brengen.
Vader God zal zoon Jezus ook vragen om zichzelf op het offerblok neer te leggen. Jezus zal ook het dodelijke mes op zich zien komen, maar Hij zal er ook mee doorstoken worden... Die spijkers, die geselslagen... ze zullen hem wél raken!

En de Heer weet bij dit grote offer, dat er niemand zal komen om het tegen te houden. Niemand zal als reddende hand tussenbeide treden. God de eeuwige Vader ziet naar Abraham en weet: 'Als Ik straks Mijn Zoon moet offeren, is er geen Voorziening. Niemand staat Mij of mijn Zoon bij. Niemand zal mijn hand tegenhouden, zoals ik nu doe bij mijn vriend Abraham... Ik, de Eeuwige God, zal deze onbegrijpelijke weg nog veel verder moeten gaan, nog dieper moeten bewandelen, op plaatsen waar geen mens kan komen...'

En Jezus? Het Paaslam? Heeft Hij in Gethsemane zich getroost aan het verhaal van Isaac? Als er iemand is geweest die heel dicht bij Jezus kon staan in dit afschuwelijke lijden, dan is het Isaac wel. Hij weet wat het is om als volwassen man zelf op een offerblok te gaan liggen. Isaac heeft zonder het zich bewust te zijn, een stukje meegelopen op die lijdensweg van Jezus. Alsof hij de Zoon van God voorhoudt: op deze manier zal God eeuwig voorzien, als jij jezelf op het offerblok legt en jezelf maakt tot een offer voor de mensen.

Ik vermoed dat dit onze Here Jezus, die zo alleen de strijd met zijn angsten moest voeren, hierin steun heeft gevonden. Onbegrijpelijke wegen van God.

Lieve mensen... ook wij bewandelen soms onbegrijpelijke wegen. Dan leiden goedkope antwoorden vaak alleen maar af van wat er werkelijk plaatsvindt.
Als God me roept om over onbegrijpelijke wegen te gaan en Hem te vertrouwen in dit alles... dan is aan mij de vraag die ook Isaac en Abraham moesten beantwoorden... *Hoe gaan we dit pad bewandelen*?

Denk er eens over na wat Isaac gedaan heeft? Sta eens stil bij hoe Isaac misschien wel Jezus, Gods Zoon later moed heeft geschonken, met zijn gehoorzame en bereidwillige houding. Het antwoord waarom dit alles moest gebeuren, lag niet in het heden, maar in de toekomst. Verborgen zingeving.

Dat maakt mij ervan bewust dat als ik hier geen antwoord kan vinden, het niet betekent dat er geen antwoord is. Heb vertrouwen! Accepteer geen goedkope antwoorden, maar vertrouw dat er een reden is die nu verborgen ligt, maar je geopenbaard wordt. Vertrouw er op dat lijden soms ook betekenis heeft, omdat we geloven in God die het goede, het welgevallig en het volkomene voor ons op het oog heeft! Zinloos lijden is duivels geweld, daar doet God niet aan mee.

Als jouw weg gaat over onbegrijpelijk wegen, laat menselijke tijd dan ondergeschikt blijven aan je vertrouwen. Zeg tegen je hart: ik zal het ooit weten waarom ik deze weg moest gaan en ik zal er volkomen vrede bij hebben, want God is goed voor zijn kinderen!

Deze zekerheid sterkt mij vandaag en ik hoop ook jou!

Mag de Heer je kracht en moed geven,

Met liefs, Gerry Velema

De video bemoediging die hoort bij deze teksbijlage bekijkt u op de website van de Bemoedigingssite
Zowel de video als deze tekstbijlage zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen uitsluitend gebruikt worden in kleine kring.
Deze uitgave is Pro Deo tot stand gekomen, echter dit werk kan niet bestaan zonder hulp van onze donoren. Ook u kunt dit werk ondersteunen, meer informatie vindt u op de website